

Karadenizliyiz deyince, mavisıyla yeşilinin kucaklaştığı engin ormanlarıyla bezeli bir coğrafyanın insanları olarak tarif ederiz hep... Peki, bu coğrafyanın insanları tarifte bahsedilen mavi deniziyle, yeşil doğasıyla ve ormanlarıyla bir arada yaşam sürdürebiliyor mu? Şöyle bir bakıyorum da etrafıma engin mavilikteki denizimiz, kadim dostu olan kent insanından uzaklaştırılmış, gittikçe hırçınlaşan dalgalarıyla elimi bırakmayıp dercesine çırpıyor adeta. Ya betona hapis olan yeşilimiz? Kentleşmenin bedelini sanki ona ödettirmişiz de çaresizce bir avuç büyüklüğündeki kent içi parklara sığınmış, toplu yaşamlara hizmet sunmaya adanmış kendini; ama o da olmamış bu kez çağın vebası bükmüş belini. İnsanlar korkar olmuş, buralarda yürümeye, sohbet etmeye ve dertleşmeye.

Bu kentin yeşili gibi şimdide insanları hapsolmuş beton yığını konutlara yada sokak arası asfalt ve beton yollara. Meydan Parkı ve Ganita mola vermiş buluşmalara, bir yudum çayın sıcaklığına tanıklık yapamaz olmuş adeta; ya Yüzüncü Yıl Parkı?.. Neşeli çocukların çığlıkları gelmiyor artık kulaklara. Yapımı devam eden Millet Bahçesi, ihalesi aşamasındaki Ganita-Faroz Sahil Projesi çözüm olabilecek mi bu sürecin çaresizliğine? Ekopark ve Botanik Parkı gibi tamamlandıklarında bölgesel hizmet sağlayabileceklerdir elbette ki ama büyükşehir olmanın gereği değil mi il sınırlarıyla kentli olmak ya nerede geriye kalanlar?

Bu salgın döneminde diğer kentlerimizde yaşayan kent insanlarını merak edip araştırınca, park ve bahçelerden ziyade büyük ölçekli yeşil alanların oluşturduğu kent ormanları ile mesire alanlarını mesken tuttuklarına şahit oldum. Peki, nedir bu kent ormanı? Bölgemiz ormanlarından farklı mıdır buralar? Kimler tarafından kurulurlar ve işletilirler?

Dünya ölçeğinde 1960 yıllardan, ülkemizde 1990'lı yıllardan itibaren kurulup gelişen kent ormanları, ülkemiz genelinde iki yüzü aşkın sayısı ile kent insanının hizmetine sunulmuştur. Tarım ve Orman Bakanlığının yetki ve sorumluluğunda, yerel yönetimlerin (belediyelerin) desteği ile faaliyetlerini sürdürmektedirler. Bu ormanlar, kent içinde ve yakın çevresinde doğal olarak bulunan veya yapay olarak tesis edilmiş, kentsel yapıya estetik ve işlevsel katkılar sağlayan, kent insanına rekreatif olanaklar sunabilen ve kısa mesafede ulaşım imkânı bulunan yeşil alanlardır. Kentlerin yaşam kalitesini pek çok açıdan iyileştirici ve geliştirici özelliğe sahiptirler. Gelişmiş ülkelerde, içerisinde yer alan sağlık, spor, estetik ve kültürel unsur içeren bu alanlar medeniyetin ve yaşam kalitesinin bir göstergesi olarak kabul edilmektedirler. Kent ormanlarının varlığı kentsel yaşam alanının ekolojik, görsel ve fiziksel yapısını dengelemeye katkı sağladığı kadar, kent insanını psikolojik ve sosyo - ekonomik yönden olumlu etkileyerek geliştirmektedir.

Şehrimizde ise kent sakinlerimiz doğa özlemlerini pandemi sürecinin de etkisiyle nüfus yoğunluğunun daha az olduğu, dere yataklarındaki boş alanları, vahşi yaşamın sürdüğü orman arazilerini ve milli parkları kullanarak gidermektedirler. Plansızca gelişen bu durum, doğal yaşamın tahribatı, çevre kirliliği ve can güvenliği riskleri ile bizleri karşı karşıya getirmektedir. Yaz aylarında ise yayla alanlarına da yönelecek olan bu sürecin gereksinimleri yeni sosyal sorunlar ile mera alanların amacı dışında kullanımı sorunlarını da doğuracağı aşikardır.

Her geçen gün mutasyon evreleriyle karmaşık bir hal alan pandemi sürecinde, insan ile doğa arasındaki ilişkilerin dengelenmesi, kent sakinlerinin rekreasyonel taleplerinin karşılanması adına, kent ormanlarının ilimize ve bölgemize kazandırılması yerel yönetimlerimizin öncelikleri arasında yer almalıdır. Bu öncelik toplumsal hizmet ve ülke kaynaklarının korunmasının da bir gereği olacaktır.